Az Egyesült Államok a bevándorlókat válogatják.

A bevándorlási kérdés az Egyesült-Államok politikájának természetszerűen egyik legfőbb problémája s a bevándorlók legliberálisabb befogadásának természetesen elsősorban a nagyiparosok, a bevándorlási feltételek szigorításának pedig maguk a szakszervezetek a szószólói. A nagyipari érdekeltség Dél- és Keleteurópa kisigényű proletárjait várja, hogy azok ott künn is olcsóbban éljenek s ennélfogva olcsóbban is dolgozhassanak, az északamerikai bennszülött munkás és a nyugat- és északeurópai államokból bevándorolt tanult és magasabb életigényű munkásságát azonban bebocsájtásukkal a bérviszonyok kedvezőtlen alakulása fenyegeti s így csak természetes, hogy ezt az emberanyagot az Unió partjaitól távol szeretné tartani.

Az Egyesült-Államok a bevándorlás megnehezítése érdekében bizonyos rendszabályokat már korábban életbeléptettek volt, de ezek a rendszabályok (a betegek, az erkölcsileg kifogás alá esők visszautasítása, a bevándorlási adó fölemelése, stb.) a bevándorlók áradatát nem apaszthatták el és az 1913. esztendőben közel egy miilió kivándorlóval gyarapodott az Unió lakossága. A bevándorlók legtöbbje a nagyvárosokban maradt, vagy ha elment, mielőbb oda tért vissza s ez a megállapítás leginkább ép a műveletlen analfabétákra vonatkozik, az analfabéták befogadásának megtagadása ezért lett szakszervezeti követelés. Ily tartalmú bevándorlási törvényt Taft elnök idején már a kongresszus mindkét háza elfogadta volt, de az elnök a törvény életbeléptetése ellen akkor vétójogával élt. Az új bevándorlási törvénynek, − amely hasonló rendelkezéseket tartalmazott − szintén nem volt nagyobb szerencséje; és a mostani elnök, Wilson, szintén nem akart ily törvényt keresztül engedni. Ez az új törvény csak oly bevándorlókat akar bebocsájtani, akik valamely nyelven olvasni tudnak s a szenátus belga szimpáthiájának kifejezője az a rendelkezés, amely szerint azokkal a belga mezőgazdasági munkásokkal szemben, akik a háború befejeztet követő egy éven belül akarnak az Unióba bevándorolni, az olvasni-tudáshoz, mint bebocsájtási feltételhez nem ragaszkodik. Teljesen ki akarja azonban zárni az új törvény az Amerikán kívüli földrészek feketéit, azután az iszákosokat és mindazokat, kik ellen büntető eljárás van folyamatban.

Az elnöki vétóval elutasított törvénytervezet csak akként válhatik törvénnyé, ha a parlament mindkét háza $^2/_3$–$^2/_3$ többséggel mondja ki, hogy a javaslathoz ragaszkodik. Hogy ez így történjék, azért agitáltak a szakszervezetek, amelyek azonban maholnap minden munkás túlkínálat veszélyétől az európai kontinens jóvoltából szabadulnak meg, mert Európa államai közül szinte hónapról-hónapra több már a hadviselő, a hadviselő államoknak pedig most azokat a polgárait is a hazafiúi kötelesség tartja itthon és hívja a zászlók alá, akiknek − ha most nincs háború − az új világban kellene megélhetést keresniök ... *(Z. P.)*